

tet sig til, og dens Resultater har man jo ogsaa bifaldet fra Udvalgets Side. Jeg skal ikke gaa dybere ind herpaa, men blot gjøre opmaerkksom paa, at jeg nu ganske vist haaber og tør antage, at Ministeriet kommer i fuld Overensstemmelse med Udvalgets Opfattelse, saa at man nu kan komme ud over Sagen paa den Maade, som det er foreslaaet fra Udvalgets Side. Dog er dette kun fket med nogen Vanskelighed, og jeg tror, at man vilde have naaet affkurat det Samme, hvis man havde holdt sig til Ministeriets Forslag, og at man i Virkeligheden ogsaa derved var kommen i Overensstemmelse med Udvalgets Opfattelse. Jeg skal gjøre dette lidt klarere endnu. Der er jo her navnlig Spørgsmaal om to Lønninger, til disse to Overlæger, af hvilke den ene er den nye kirurgiske Overlæge og den anden den nye medicinske Overlæge. Med Hensyn til den ene af disse Lønninger har Ministeriet ogsaa været noget usikkert om; hvorvidt disse 1,000 Rbd. vilde komme til Anvendelse, og dette har Udvalget ganske rigtigt holdt sig til, thi det afhænger af den hele Indretning, af den nye kliniske Afdeling og den Service, hvortil den skal knytte sig paa Hospitalet, saa at man ikke bestemt kan sige Tidspunktet, naar den skal indtræde. Den anden indtræder først til Oktober Maaned; naar den nuværende medicinske Overlæges Funktionstid er forbi. For den ene vil altsaa Spørgsmaalet først indtræde til Oktober Maaned, og for den anden; naar den omtalte Service er indrettet. Men saa kommer det an paa — og det er derom, at Spørgsmaalet dreier sig —, om der til denne Overlægestilling vil blive valgt en Universitetsdocent. Derfor der bliver valgt en Universitetsdocent — og dette er der overveienende Rimelighed for — er det jo ganske rigtigt, hvad der blev anført, at disse Penge ikke behøves, og saa ville de 1,000 Rbd., hvis de kommer til at faa der, blive uanvendte. Men nu er der jo en kongelig Resolution, der foreskriver, og tillige gaar Kommissionens og Hospitalets Indstilling ud paa, at de 2 nye kirurgiske og medicinske Poster skulde besættes efter Valg af Hospitalets Direktion — og Valget indstilles til Kongen — enten blandt Universitetets Docenter eller af Folk udenfor Universitetet; thi det kan jo være Tilfældet, at der med Hensyn til den kirurgiske Post ikke er nogen af Universitetets Docenter, der passer for den, netop fordi det er forskjellige enkelte Brancher, der repræsenteres ved Universitetet. Vælges der da En, der ikke er Universitetsdocent, maa der altsaa blive Spørgsmaal om dette Tilskud, men jeg anser det ikke for rimeligt, at dette vil ske, og hvis der nu bliver valgt en Universitetsdocent, gjør det jo Intet til Sagen, at man har valgt den Form, som Udvalget har foreslaaet. Skulde der mod Formodning vælges en Anden, vil man naturligvis komme frem med Spørgsmaal om en saadan Tillægsbevilling, for saa vidt det

maatte ske i indværende Aar, og opføre det paa næste Aars Budget. Men et Punkt er der, som i Øvrigt den ærede Ordfører ogsaa var opmaerkksom paa, og for saa vidt er jeg i Overensstemmelse med ham, nemlig at man med Hensyn til den ene af disse Poster, den kirurgiske, har anteciperet Sagen, som den ærede Ordfører sagde. Den er anteciperet derved — man trængte høilig dertil — at Overlægen i Klinik paa Kommunehospitalet har overtaget denne Undervisning, og da Thinget og da navnlig Udvalget anbefalede dette, og man er gaaet ind paa at optage paa Tillægsbevillingen, at der udbetales for den midlertidige Udførelse af disse Forretninger det Beløb, der her er Spørgsmaal om, nemlig en Fjerdedel af 1,000 Rbd.; vil jeg naturligvis betragte det som en Selvsølge, at man saalænge Bedkommende er i denne Funktion, ogsaa fremdeles udbetaler ham dette Beløb, som da igjen maa optages paa en Tillægsbevilling. Efter denne Fremstilling af selve Sagen, som er af stor Betydning, og hvortil mange Interesser knytte sig, og efter at saa mange andre Forhandlinger og Afgjørelser ere gaaede forud, førend den nu vil faae sin sidste Afslutning her i Thinget, antager jeg, at den i det Hele er kommen i god Orden, og jeg vil slutte med at tilføje, at den Uoverensstemmelse, som har fundet Sted mellem Udvalget og Ministeriet, efter min Mening paa ingen Maade vil virke forstyrrende derpaa, idet jeg tror, at Udvalget, efter hvad den ærede Ordfører har udtalt, i det Hele opfatter Sagen paa samme Maade som Ministeren.

Ordføreren: Jeg erindrer ikke, om den ærede Minister omtalte Spørgsmaalet om Mindesmærker.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Ja, i Almindelighed tog jeg dette Spørgsmaal med, og jeg vil tilføje, at det netop er et af de Spørgsmaal, som jeg sætter stor Pris paa, at man fra Udvalgets Side er gaaet ind paa.

Ordføreren: Jeg skal knytte nogle korte Bemærkninger til den høitærede Ministers Udtalelser. Jeg tror, at Udvalget i sin Helhed er enig med ham i den Betragtning, at Hensigten og Niemedet med den botaniske Have og det zoologiske Museum er mere vidtforgrenet med og udad i Befolkningen i sin Helhed, end de øvrige Virksomhedsgrene paa Universitetet ere, i alt Fald saaledes som Universitetet for Liden er indrettet, og at der derfor kunde være nogen Grund til at komme Universitetet til Hjælp med de Beføstninger, som disse Foranstaltninger medføre, men dermed er ingenlunde Flertallets Betragtning rokket, at det vilde være urigtigt at yde et saadant Tilskud fra Kommunitetet, thi dette har en ganske særegen Opgave, og har man turdet udvide denne Opgave i